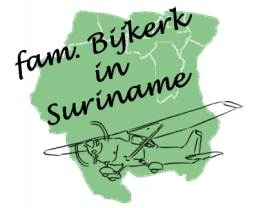

Nieuwsbrief

Familie Bijkerk in Suriname

nr. 8 // december 2012

Kerstgroet van Andy en Jacoline

Wereldwijd is Kerst een bekend feest, gevierd door zowel christenen als niet-christenen. Altijd en overal hebben mensen het kerstfeest ervaren en beleefd vanwege de komst van de Heere Jezus in hun hart. Velen hebben net als de herders en de wijzen geknield en Hem aanbeden. Dat is iets heel anders dan de uitbundigheid waarmee het kerstfeest vaak gevierd wordt. Eten en drinken verzadigen niet echt. De volgende dag heb je namelijk opnieuw honger. Je ziel heeft iets (iemand!) anders nodig: Jezus Christus te kennen. Hij verzadigt écht. Dat wensen we de lezers van deze nieuwsbrief van harte toe.

In dit nummer:

- **Bijbelconferentie in Lawa**
- **Hulp uit Nederland**
- **Leeromgeving**
- **Van onze kinderen: Elise**
- **Penningmeester**
- **Even voorstellen: Mariëlle van der Veer**

Jonge kinderen in Nederland verzamelden geld, waarvan kinderbijbels en -kleding gekocht konden worden. Jacoline vertelt een verhaal uit de Bijbel. De zondagsschooljuf krijgt daarna de Bijbels.

Gezocht:

Van D.V. 7 juni tot en met 7 augustus 2013 is de familie Bijkerk met verlof. Als TFC zijn wij op zoek naar woonruimte voor het gezin in de omgeving van Leerdam of Leerbroek. Denkt u mee? Graag vernemen we uw reactie via secretariaat@szos.nl of 0345-633989

Bijbelconferentie in Lawa

Het is nacht. Ik kan de slaap nog niet goed vatten. Brulapen en kikkers doen hun best om mij uit mijn slaap te houden. Ik lig in mijn hangmat onder de klamboe, alles stevig vastgemaakt aan ons tijdelijk onderkomen. Van boomstammen hebben de inwoners van Lawa tijdelijke hutten gebouwd voor de gasten die de Bijbelconferentie bijwonen. Mijn collega's en ik hebben een "hangplek" gevonden direct naast het huis van het zen-

dingsechtpaar Roy en Margaret Lytle. Het was een lange dag. Van zonsopkomst tot zonsondergang hebben we gevlogen. Af en aan vlogen we met twee vliegtuigen en drie piloten om de Indianen terug te vliegen naar hun dorpen (soms bijna twee uur vliegen). Lopend en via het water is onmogelijk. Eén van mijn collega's valt in slaap. Ik moet denken aan een opstijgend vliegtuig. Geen wonder ook na een aantal dagen van intensief vlie-

gen. Langzaam zak ik ook weg. Ineens veer ik overeind: "krak", "klap", een verbaasde uitroep, gestommel. "Engine failure after take off" schiet er door mijn hoofd. Nee, dit is niet het moment voor gevatte opmerkingen. (lees verder op pagina 2)

Bijbelconferentie in Lawa (vervolg)

Eindelijk heeft mijn collega zich bevrijd van hangmat en klamboe. Het touw aan zijn voeten-eind was losgeschoten en met een noodlanding was hij - gelukkig met zijn voeten eerst - met een dreun op de grond wakker geworden.

Dit jaar is de Bijbelconferentie op Lawa, een Wayana-dorp, gelegen aan de prachtige grensrivier met Frans Guyana. Omsloten door heuvels, in de kromming van de rivier, ligt het daar te zinderen in de hitte van de grote droge tijd.

Het lijkt de bewoners en gasten niet te deren. Ze komen met hetzelfde doel: drie dagen naar preken luisteren, samen zingen en elkaar ontmoeten.

Opnieuw verwonderen we ons. Niet eens zo heel lang geleden vermoorden ze elkaar, stalen ze elkaars vrouwen, werden pasgeboren baby's door vaders gedood. En nu zitten ze daar, broederlijk naast elkaar: Wayana's, Trio's, Wai-Wai en Akurio's.

Samen luisteren ze naar het Evangelie dat zo ontzettend veel in hun levens heeft veranderd. Ik zie de mannen, vrouwen en kinderen gaan, met een grote schat onder hun armen: de Bijbels die in het afgelopen jaar massaal zijn verspreid. Na jaren van intensief vertaalwerk is er nu het Oude en Nieuwe Testament in hun eigen taal.

Totaal 29 Indianen worden ge-

doopt aan het eind van de Bijbelconferentie. De oogst is groot. Maar ook hier geldt: de arbeiders weinig. Het gaat me aan het hart dat steeds meer zendelingen vanwege hun leeftijd moeten stoppen met hun werk.

Bid u mee, dat de Heere van de oogst arbeiders roept en hen zendt, ook naar deze mensen?

Gods voorzienigheid

Voor het halen en brengen van de Bijbelconferentiegangers hebben we AvGas nodig in het conferentiedorp. Veel brandstof. Normaal gesproken vliegen we deze brandstof met onze eigen vliegtuigen in: twee vaten van tweehonderd liter per vliegtuig per vlucht. Dat is een dure onderneming. Dit jaar wordt de conferentie gehouden in Lawa. En Lawa ligt aan een rivier. De benodigde vaten gaan dus in één keer op een vrachtwagen naar Albina en vandaar over de rivier per korjaal naar Lawa, een paar dagen varen. Net voordat de vrachtauto vertrekt, wordt er gebeld dat er vanwege de lage waterstand drie vaten minder mee kunnen. Dat is een tegenvaller!

Ze worden weer van de vrachtwagen gehaald en blijven bij MAF achter. Charlie, onze hangarhelfer, zal het transport begeleiden. 's Avonds laat word ik plotsklaps door Charlie gebeld: er kunnen nog twee vaten minder mee. Ik probeer mijn teleurstelling (en boosheid) voor me te houden en laat de twee vaten met de vrachtauto terugkeren naar het vliegveld Zorg & Hoop. De vijf vaten worden bij MAF opgeslagen. Als ze nodig zijn, zullen we ze alsnog per vliegtuig moeten invliegen. Ze zijn niet nodig! We komen ruimschoots uit. Maar het mooiste komt nog. Maandag, een paar weken later. Als we de brandstofleverancier 's ochtends bellen om onze vliegtuigen te ko-

men tanken, meldt hij dat er geen brandstof is. En voorlopig wordt het niet aangevuld. Een telefoontje naar de andere leverancier levert hetzelfde antwoord op. Ongelooflijk! De Cessna's 206 op Zorg & Hoop moeten aan de grond blijven... Deze situatie duurt bij elkaar acht dagen. U begrijpt het al: die vijf vaten, bij elkaar duizend liter, stonden er niet voor niets!

“En het zal geschieden, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden.”

Jesaja 65:24

Hulp uit Nederland

Martijn den Os heeft MAF-Suriname geholpen in de drukke periode rondom de Bijbelconferentie. Suriname is voor hem bekend terrein, omdat hij in het verleden een aantal jaren in Suriname heeft gewerkt als MAF-piloot. Martijn, hartelijk bedankt! 't Was fijn om jou in ons midden te hebben.

Juist vóór het afdrucken van de nieuwsbrief liet Martijn ons weten zich (opnieuw) geroepen te voelen om naar Suriname te komen. Lange tijd hebben we voor deze zaak gebeden en we zijn

dan ook diep veronderwerend dat de Heere iemand roept om de lege plaats in te nemen.

Wilt u meebidden voor een goede voorbereidingstijd voor hem en zijn gezin?

Foto: Charlie, Martijn den Os, Martinus, Richard

Zorgen

We kennen Richard, de mechanic van MAF-Suriname, niet meer zonder zakdoek. De laatste maanden komt er onophoudelijk vocht uit zijn neus.

Omdat hij zich zorgen maakte over deze ontwikkeling, is hij de medische onderzoeksmolen ingegaan. Er is bij hem kanker vastgesteld. Een ontstellende

boodschap voor hemzelf en voor degenen die hem dierbaar zijn.

Wilt u voor hem en zijn gezin bidden?

Leeromgeving

Achter in de tuin van ons huis staat een diensthuisje, dat als gastenverblijf werd gebruikt. Inmiddels wordt het permanent bewoond. Onze oudste heeft er zijn intrek genomen. Wij hebben niet veel slaapruijnte voor vijf kinderen en Roeland heeft duidelijk meer behoefte aan ruimte

en privacy dan we hem kunnen bieden. Hij geniet van zijn eigen onderkomen en het lijkt hem rust te geven. Zo onderhoudt hij, met hier en daar wat sturing, zijn huisje, tuin en kleding. Thuis kun je oefenen zonder al te grote consequenties...

Van onze kinderen: Elise

Hoi,

Ik vind het leuk in Suriname. Mijn papa woont bij MAF en ook bij ons. Ik bid altijd dat papa veilig bij ons terugkomt. De mensen hier willen altijd even aan me zitten. Ze zeggen vaak: "Ha, popje" of "Ha, schatje". Ik weet niet hoe dat komt, hoor. Soms schuil ik achter mama's rok. Dan heb ik gewoon geen

zin om een praatje te maken of netjes te zwaaien.

Het duurt nog zo lang voordat ik naar school mag. Ik heb er veel zin in en ik kan het al best... Maar mama zegt dat we eerst naar Nederland gaan en dat ik daarna naar school mag.

Dag, Elise

Van de penningmeester

Kerst 2012. We kijken terug op een jaar waarin veel activiteiten voor de szos zijn georganiseerd. In de zomer-nieuwsbrief zijn de resultaten van de acties in de eerste helft van 2012 aan bod gekomen. In de tweede helft van 2012 vonden de volgende acties plaats:

Op zaterdag 22 september was er de autowasdag in Boven-Hardinxveld. Deze actie heeft € 359,00 opgebracht.

Op zaterdag 6 oktober begonnen we vroeg in de nacht met het bakken van appeltaarten. Deze actie leverde € 1.845,00 op.

Verder is er op 1 november een verkoop-

party georganiseerd in Leerbroek. De opbrengst van deze actie bedroeg € 1.125,00. Op 17 november heeft in Dordrecht een concert/zangavond plaatsgevonden. De collecte die tijdens deze avond werd gehouden, heeft het mooie bedrag van € 756,20 opgebracht.

Nu we bijna aan het einde van het jaar gekomen zijn, kunnen we een inschatting maken van hoe het jaar 2012 financieel voor de SZOS zal uitpakken. Zoals het er op het moment van schrijven voorstaat, komen we uit op een tekort van circa € 3.000.

Naast onze dankbaarheid voor uw gaven, is er daarom ook zorg voor de toekomst. We herinneren u dan ook aan de brief die u begin december heeft ontvangen over de fondswervingsactie Kerst 2012. We willen u vriendelijk vragen om aan deze oproep gehoor te geven.

De aanwezigheid van de familie Bijkerk in Suriname heeft voor het zendingswerk veel mogen betekenen. De inspanningen hebben zegen en vrucht gedragen. Mede door uw bijdrage (gebed en financieel) kan het werk in Suriname doorgaan.

Even voorstellen: Mariëlle van de Veer

Fijn dat ik mezelf mag voorstellen aan u/jullie via deze nieuwsbrief. Ik ben Mariëlle van de Veer, 23 jaar, en woon nu al zo'n twaalf jaar in

Kesteren. Ik werk bij de Schutse in Kesteren met verstandelijk gehandicapte mensen, die daarnaast ook een stoornis in het autistisch spectrum hebben. Mooi en boeiend werk om te mogen doen! Afgelopen jaar heb

ik zes maanden in Suriname gewoond. Ik mocht daar vrijwilligerswerk doen bij gehandicapte kinderen, Bijbelles geven op een peuterschool en Bijbelclub houden voor kin-

deren in Paramaribo. In die periode heb ik familie Bijkerk ontmoet, waarvoor ik erg dankbaar ben!

Al snel kwam ik veel bij hen over de vloer en ging ik op zondag met het gezin Bijkerk mee naar de kerk. Ik voelde me vertrouwd met hen en zo ontstond onze vriend-

schap. Weer terug in Nederland ben ik blij ook iets te kunnen betekenen in de TFC (thuisfrontcommissie) voor hen als gezin. Zo vergaderen we iedere maand als commissie en verzinnen activiteiten.

Een Bijbelse opdracht is: bid en werk! Het gebed moet in ons leven het krachtigste wapen zijn, in alle opzichten! Zo ho-

pen we met elkaar op Gods zegen voor het werk van Andy en Jacqueline. Bidt u mee voor de familie Bijkerk en de uitbreiding van Gods Koninkrijk, ook in Suriname?

Postadres:

Fam. A.L. Bijkerk
p/a MAF-Suriname
P.O. box 2031
Paramaribo, Suriname
fam.bijkerk@gmail.com
Telefoon 06 37 118 118

Verjaardagen

18 januari	Jacoline
9 maart	Andy
25 april (2002)	Daan
23 mei (1999)	Mark
11 juli (2008)	Stefan
4 oktober (1992)	Roeland
7 november (2009)	Elise

Voor actueel nieuws:
www.szos.nl

Stichting Zendingsondersteuning Suriname (SZOS)

Oud Schaik 34
4141 JB Leerdam
Rabobank nr. 1608.87.208

penningmeester:
Marten Hulleman
administratie@szos.nl

Informatie over SZOS?
www.szos.nl of info@szos.nl

Nieuwsbrief ontvangen?
nieuwsbrief@szos.nl

secretaris TFC:
Corine Both
0345 633989